
Replikk til innlegget «Er nyutdannede tannlegers rettssikkerhet truet?»

Artikkelen «NTF er bekymret for nyutdannede tannlegers rettssikkerhet» i Tidende nr. 2 2016, gir uttrykk for NTFs oppfatning av sakens prinsipielle sider. Formålet med artikkelen har vært å besvare flere medlemmers spørsmål om bakgrunnen for NTFs engasjement i den aktuelle saken, og også redegjøre for sekretariatets vurdering av konsekvensene av dommen.

Som det fremgår av artikkelen savner NTFs sekretariat fremdeles svar på flere av de arbeidsrettslige spørsmålene som ble reist under saken. NTFs sekretariat har ikke noe ønske om å prosedere saken videre, selv om vi ikke kjenner oss igjen i Hordaland fylkeskommunes fremstilling av vårt syn på saken. Saken er avsluttet, men det er ikke ensbetydende med at man må være enig i resultatet. Faglig uenighet er en forutsetning for utvikling av alle profesjoner og fag.

Sekretariatet ønsker imidlertid å knytte noen kommentarer til det å bli utdannet som tannlege innenfor EU/EØS-området. Norge er del av et europeisk arbeidsmarked. Det har vært en bevisst politikk fra norske myndigheter å gi stønad også til tannlegeutdanning

i EU/EØS-området. Utdanningssystemet i enkelte EU-land er ulikt det norske, ved at det stilles krav til «turnustjeneste» etter en femårig tannlegeutdanning.

Norske myndigheter har i alle fall de siste syv årene gitt lisens til et betydelig antall tannleger med slik utdanningsbakgrunn og uten gjennomført «turnustjeneste» fra utdanningslandet. En slik lisens som tannlege er en begrenset autorisasjon, som ifølge norske myndigheter «gir rett til å bruke tittelen og utøve yrket som tannlege, men er begrenset i tid og forutsetter arbeid under veiledning av en autorisert tannlege» (Se Generelle retningslinjer for veiledet praksis på www.helsedirektoratet.no). Disse tannlegene har i like mange år gjennomført veiledet praksis i offentlig eller privat tannhelsetjeneste, og deretter søkt norsk autorisasjon som tannlege.

NTF har ikke kjennskap til statistikk eller dokumentasjon som underbygger at disse tannlegene har et lavere faglig nivå enn tannleger med utdanning fra Norge, etter at de har gjennomført den pålagte perioden med veiledet praksis og fått autorisasjon.

Tannlegebransjen må selvsagt forholde seg til den lovforståelse som Helsedirektoratet, tidligere Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAK), baserer sin forvaltningspraksis på. NTF har imidlertid flere ganger kritisert SAK, både fordi det tok lang tid før det ble publisert retningslinjer for veiledet praksis for lisenstannleger, for deler av innholdet i retningslinjene og for varierende forvaltningspraksis.

Vilkår og rammer for det arbeid en tannlege med lisens kan utføre, fremgår av det konkrete lisensvedtaket og ovennevnte retningslinjer for veiledet praksis. Helsedirektoratets krav til veiledet praksis vil komme i tillegg til, og naturlig nok være mer vidtrekkende enn, de krav til veiledning og opplæring som påhviler enhver arbeidsgiver som ansetter en nyutdannet tannlege med autorisasjon eller lisens.

Det er for øvrig arbeidsgivere og praksiseiere som må ta stilling til ansettelsesvilkår og tilknytningsform for tannleger med lisens, på grunnlag av de myndighetsfastsatte begrensninger og vilkår.

NTFs sekretariat